

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/27/2024
Identifikačné číslo spisu: 5823010183
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:5823010183.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného C. K. o zmene výkonu ochrannej psychiatrickej a protitoxikomanickej liečby, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. apríla 2024 v Bratislave dovolanie obvineného C. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 12. októbra 2023, sp. zn. 3Tos/104/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. K. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Námestovo (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 27. júna 2023, sp. zn. 4Nt/12/2023, zmenil podľa 446 ods. 1 Tr. por. s prihliadnutím na § 74 ods. 2 Tr. zák. spôsob výkonu ochrannej psychiatrickej a protitoxikomanickej liečby z ambulantnej formy na ústavnú formu, ktorá bola obvinenému uložená uznesením Okresného súdu Námestovo z 9. októbra 2018, sp. zn. 6Nt/34/2018, formou ústavnou, uznesením Okresného súdu Martin z 29. januára 2019, sp. zn. 4Nt/1/2019, formou ambulantnou, uznesením Okresného súdu Námestovo z 11. júna 2019, sp. zn. 6Nt/23/2019, formou ústavnou, uznesením Okresného súdu Martin z 27. mája 2020, sp. zn. 13Nt/24/2020, formou ambulantnou, uznesením Okresného súdu Námestovo z 1. apríla 2021, sp. zn. 6Nt/29/2020, formou ústavnou, uznesením Okresného súdu Martin z 22. septembra 2022, sp. zn. 24Nt/9/2022, formou ambulantnou.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 12. októbra 2023, sp. zn. 3Tos/104/2023 tak, že sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Dňa 14. februára 2024 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie obvineného formálne označené ako dovolanie, v ktorom uviedol, že nevidí zmysel v uložení ústavného protitoxikomanického liečenia, nakoľko je trvalým abstinentom. Neuvedol však žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a ani návrh na rozhodnutie dovolacieho súdu podľa § 382a Tr. por., resp. § 386 a nasl. Tr. por.

Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu, bol okresným súdom postupom podľa § 373 ods. 3 veta prvá Tr. por. poučený, že obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu a obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom. V zmysle uvedeného ustanovenia preto okresný súd obvineného vyzval, aby si v lehote 10 dní zvolil obhajcu na zastupovanie v dovolacom konaní, prípadne požiadal o jeho ustanovenie z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Dňa 28. februára 2024 bol opatrením okresného súdu obvinenému na jeho žiadosť ustanovený obhajca JUDr. Ľubomír Kuboš. Obhajca opatrenie prevzal 5. marca 2024, kvalifikované písomné dovolanie spĺňajúce všetky náležitosti predpokladané ustanoveniami § 372 a nasl. Tr. por. však v mene obvineného nepodal. Následne okresný súd dovolanie obvineného v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil prokurátorovi na vyjadrenie.

K dovolaniu obvineného C. K. sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo (ďalej len „prokurátor“) podaním z 15. marca 2024 konštatujúc, že dovolanie smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bol obvinenému zmenený spôsob výkonu ochrannej psychiatrickej a protitoxikomanickej liečby, teda predmetné rozhodnutie nespĺňa podmienky uvedené v § 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por., a preto nejde o rozhodnutie, proti ktorému by bolo dovolanie prípustné. Z týchto dôvodov navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f) Tr. por. odmietnuť.

Dňa 15. apríla 2024 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného C. K. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 377 Tr. por., sa prednostne zaoberal tým, či v predmetnej veci sú splnené formálne podmienky na podanie dovolania, pričom zistil, že tomu tak nie je, keďže dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiery a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. predstavuje taxatívny výpočet tých rozhodnutí vo veci samej, proti ktorým obvinený môže podať dovolanie. Keďže v uvedenom taxatívnom výpočte uznesenie krajského súdu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti uzneseniu okresného súdu o zmene spôsobu výkonu ochrannej psychiatrickej a protitoxikomanickej liečby, absentuje, je zrejmé, že dovolanie obvineného proti takémuto rozhodnutiu sťažnostného súdu nie je prípustné. Uznesenie krajského súdu má síce zamietajúci charakter, avšak predmetom jeho prieskumu nebolo žiadne z rozhodnutí taxatívne vymedzených v ustanovení § 368 ods. 2 písm. a) až g) Tr. por., ako to vyžaduje § 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.

Pre úplnosť dovolací súd konštatuje, že dovolanie podala aj neoprávnená osoba, pretože dovolanie nebolo, napriek poučeniu vo výzve súdu, podané prostredníctvom obhajcu, ako to nariaďuje ustanovenie § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd dopĺňa, že sa mu v rámci predbežného preskúmania dovolania a predloženého spisu nejavil postup a následné rozhodnutia okresného a krajského súdu ako zákonu odporujúce, keďže aj podľa názoru najvyššieho súdu boli u obvineného splnené podmienky na zmenu spôsobu výkonu ochrannej liečby z formy ambulantnej na formu ústavnú.

S ohľadom na uvedené najvyššiemu súdu neostalo nič iné, len dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.